

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribulationibus huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

IV. Quòd aliter Deus, aliter creatura sit tribulationis causa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

ministerio vtitur, ad ostendendam diuina potentia virtutem.

CAPVT IV.

QVOD ALITER DEVS, ALITER creatura sit tribulationis causa.

Diligenter aduertendum est, hominem dupliciter à creaturis cruciari. Aliquando enim non tam creaturæ, quam Deus, aliquando verò creaturæ propriè causant tribulationem: nam licet Deus creaturis affligentibus coope- retur, non tamen omnibus eodem modo. Quamobrem cum perspicuum sit, si nauis tempestate euerfa pereat, si diluuium terræ partem absumat, si pestis regiones deuastet, & ignis domos incendat, in his aliisque similibus casibus, creaturas non esse culpandas, tum quod peccati capaces non sunt, tum etiam quia naturæ instinctu, & Dei volūtate sequuntur: merito tales creaturarum effectus Deo propriè attribuuntur, quandoquidem omne esse, omnisque virtus & fortitudo earum ab illo dependet, vti declarauimus.

Neque tamen idcirco putandum, creaturas prorsus immunes esse à culpa, quia tribulationes sunt, quarum causæ in Deum
cades-

cadere non possunt. Nam si quispiam citra rationem & iustitiam proximum calumniatur, persequatur, vel occidat, manifestum est, Deum non esse authorem istius mali, sed creaturam quæ perpetrat, eò quod peccatum sit & transgressio legis diuinæ: quia sicut igni frigus, & luci tenebræ: ita naturæ Dei repugnat & aduersatur peccatum. Deus *fidelis permanet, & negare seipsum non potest*, inquit D. Paulus. Si negaret, destrueret ordinem iustitiæ, & faceret rem contrariam bonitati suæ, essetq; author alicuius peccati, quod si author esset, talis actus non censeretur peccatum, nec puniret pœnis inferni: at cum puniat, demonstrat actum istum sibi displicere. Vnde ait Propheta: *Mundi sunt oculi tui, ne videas malum, & respicere ad iniquitatem non poteris*, quasi diceret, detestaris & ferre non potes peccata. Et Psalmista: *Mane astabo tibi & videbo: quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.* Et iterum: *Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem.* Iterum Salomon inquit: *Abominatio est Domino via impij: qui sequitur iustitiam, diligitur ab eo.* Et alio in loco Scriptura: *Similiter autem odio sunt Deo, impius & impietas eius.* Et alibi: *Nemini mandauit impiè agere, & nemini dedit spatium peccandi, non enim concupiscit multitudinem*

2. Timot. 2.

Abacuc. 1.

Psal. 5.

Psal. 44.

Prouer. 15.

Sap. 14.

Ecclesi. 15.

tudinem

audinem filiorum infidelium & inutilium.
 Omnia sanctorum Patrum volumina,
 talibus sententijs ac testimonijs referta
 sunt, nec aliud docere conantur, quàm
 qua ratione Deus peccatum & peccato-
 rem detestetur. Verùm quia hominem
 liberum creauit, relinquens eum in ma-
 nu sui consilij, & prouidentia diuina re-
 quirat conseruationem rerum à se crea-
 tarum, ideò assistit cuilibet earum secun-
 dum naturæ exigentiam: concurrit et-
 iam cum homine libero, relinquendo i-
 pso libertatem agendi quæ vult, & per-
 mittendo eum labi in peccatum per
 voluntatem peruersam; non quod pec-
 catis delectetur, sed vt homo volunta-
 tem & naturam suam immunem ac libe-
 ram retineat, cum qua creatus est. quare
 esse vnum ex maximis & mirabilibus
 Dei operibus, quod conseruet hominis
 naturam in sua libertate, asserit Clemens
 Alexandrinus.

*Lib. 1. de pe-
 dagog. c. 12.*

Notandum tamen peccatum ab ho-
 mine committi solitum, duo continere;
 motum scilicet, siue actum naturalem,
 & confusionem interuenientem. Prio-
 ris causa Deus est, posterioris homo, ex-
 empli gratia:

Homo quidam ira & furore plenus oc-
 cidit alterum, vt occideret, necessariū fuit
 arri-

arri-

20 DE TRIBVLATIONE

arripere gladium, euaginatam leuare, dare ictum, & vulnerando interimere. Iam si confusione voluntatis hominis prætermiffa, motus & actus illos in se consideremus, apparebit sane illorum, sicut & actionum creaturarum irrationabilium, authorem esse Deum. quemadmodum enim illæ nihil absque Dei auxilio faciunt, ita nec mouere se, nec operari quicquam homo potest sine permissione illius & gratia. Hinc S. Paulus dicit: *In ipso uiuimus, & mouemur, & sumus.*

Act. 17.

Præterea actus isti naturales per se mali non sunt: nam si quis ad sui defensionem vel in iusto bello, vel tanquam minister & executor iustitiæ ijs utatur, nec Deum offendit, nec quicquam mali committit, ac proinde Deus non causat confusionem interuenientem, nec mortem iniuste illatam, inferri tamen permittit, ne coercendo & abstrahendo hominem à malo, libertatem eidem adimere, & bonum, quod inde erui potest, impedire videatur. Neque enim peccatum ullum perpetrari pateretur, nisi maioris boni causa esset & origo. Quia sicut ignis comburendo & consumendo lignum, damnum infert, & tamen ad refocillandos homines, ad coquendum, & noxios humores

S. August.
in Ench.

c. 1. & 27.

mores

more tollendos utilis, imò necessarius est: ita quoque peccatum, seu malum culpæ tolerat Deus, vt per hoc thesauri & diuitiæ gloriæ suæ reuelentur.

Ad propositum ergò nostrum reuer-
tentes, Deum causam & authorem esse
dicimus poenarum & afflictionum, quas
sustinemus, non autem culparum quas
committimus. Vtriusque veritatem in
diuersis S. Scripturæ locis docet Spiritus
S. Quod primum attinet, Moyfes illud
apertè declarat, dicens: *Congregabo super* Deuter. 32.
eos mala, & sagittas meas complebo in eis,
&c. Et tertio Regum legitur: *Cum perfe-* 3. Reg. 9.
cisset Salomon edificium domus Domini, ap-
paruit ei Dominus secundo, dixit que. Tu quo-
que si ambulaueris coram me, sicut ambula-
uit pater tuus, in simplicitate cordis, & in e-
quitate: & feceris omnia quæ præcepi tibi,
& legitima mea & iudicia mea seruaueris,
ponam thronum regni tui super Israel in sem-
piternum. Si autem auersione auersi fueritis
vos & filij vestri, &c. auferam Israel de
superficie terræ, quam dedi eis, erit que Israel
in prouerbiū, & in fabulam cunctis populis
Ecclesiasticus quoque ait: Bona & mala, Eccles. II.
uita & mors, paupertas & honestas à Deo
sunt. Et alio in loco Esaias: Quis dedit in di- Cap. 42.
reptionem Iacob, & Israel vastantibus? nō
ne Dominus ipse cui peccauimus? Et noluerūt
in vijs

22 DE TRIBVLATIONE

in vijs eius ambulare, & non audierunt legem eius. Et Dominus per eūdem inquit: Ego Dominus, & non est alter: formans lucem & creans tenebras: faciens pacem & creans malum: ego Dominus faciens omnia hæc. Idem per Hieremiam: Ecce, ego inducam super eos mala, de quibus exire non poterunt: & clamabunt ad me, & non exaudiam eos. Et ibunt ciuitates Iuda, & habitatores Ierusalem, & clamabunt ad eos quibus libant, & non saluabunt eos in tempore afflictionis eorum. Iterum per Amos Prophetam: Si erit malum in ciuitate, quod Dominus non fecerit? Ex his alijsque S. Scripturę locis manifestissimè patet Deū esse causam mali poenæ, non autem mali culpæ.

Esa. 45.

Hie. 11.

Cap. 3.

CAPVT V.

QVARE DEVS NOBIS TRIBULATIONES IMMITTAT.

CVm Deus adeò bonus ac benignus sit, vt nec mortē crucis, nostri causa obire dubitauerit, non immeritò miramur, cur tot, tantis, tamq; diuersis calamitatum generibus affligat filios suos. Non ergò abs re fuerit indagare causas, quibus tantam castigationem, commersuisse videamur.

Si pri-